

Lihawette Hommikul.

(Nach Witschel, pag. 145.)

Au Gull, Jesa! rahwas, olgeröömsad!
Summal meie ello ötiendab.
Pawa toustes ö ja uddo kaub,
Jesús toustis — weel keik walgustab.

Tühia kalso naal se patto orri
Temma tousmist takka waatma jááb;
Tolmo langend maddo,*) ussi-jedes,
Omme otsa ommaist hábbist nááb.

*) Esf. Mos. ram. 3.

Au Gull, Jesa! ma ja taewas hüütke:
„Pimmedusse joud on härwitud!“
Jisraeli, tempel pohjaks wa-und,
Ue Jesús peale raianud.

Nüüd uus ello meidki ärratamas,
Jesús surri — árkas haua fees:
Eest, mis sudab raske talwe-ahhel,
Kui on päike temma üllemees.

Nenda murdis Jesús haua-lukud,
Boitis árra surma, pörgogi,
Et keik rahwas árkaks patto unnest,
Kallaks taewa tele taggasi.

Jesa! nüüd So shelde woin on wálias,
Sinno walges pattud warjuta,
Disetui keik ösel walgo tullest
Pihwed paistwad omma rahhega.